Ανακοίνωση του Αναρχικού Μετώπου Ιράν – Ενάντια σε όλες τις κυβερνήσεις, ενάντια στον πόλεμό τους.

Για πάνω από έναν μήνα, Αμερικανικές και Ισραηλινές βόμβες πέφτουν στο Ιράν. Άμαχοι πεθαίνουν. Εκατοντάδες από αυτούς είναι παιδιά. Πάνω από ένα εκατομμύριο άνθρωποι έχουν εκτοπιστεί. Το διαδίκτυο έχει διακοπεί από τις 28 Φεβρουαρίου. Ο πόλεμος έχει πλέον εξαπλωθεί σε όλη την περιοχή.
Αλλά θέλουμε να πούμε κάτι που τα μέσα ενημέρωσης δεν θα πουν για εμάς.
Δεν θρηνούμε για την Ισλαμική Δημοκρατία. Έχουμε αγωνιστεί εναντίον της σε όλη μας τη ζωή. Έχει βασανίσει τους συντρόφους μας. Έχει φυλακίσει τις αδελφές μας. Έχει σφαγιάσει τον λαό μας για σαράντα επτά χρόνια. Αλλά οι βόμβες της αυτοκρατορίας δεν είναι η απελευθέρωσή μας. Ο Τράμπ το είπε ο ίδιος, δεν πολεμά για τη δημοκρατία. Δεν πολεμά για τις γυναίκες του Ιράν. Πολεμά για τα στρατηγικά συμφέροντα των Ηνωμένων Πολιτειών, για να καταστρέψει τις πυραυλικές δυνατότητες, για να ελέγξει την περιοχή. Η Ουάσιγκτον δεν ρίχνει βόμβες για την ελευθερία. Ρωτήστε τον λαό του Ιράκ. Ρωτήστε τον λαό του Αφγανιστάν.
Και ενώ οι βόμβες πέφτουν απ’ έξω, η Ισλαμική Δημοκρατία διεξάγει πόλεμο από μέσα. Διαδηλωτές εκτελούνται. Πολιτικοί κρατούμενοι είναι κλειδωμένοι σε κελιά χωρίς τροφή. Οι σύντροφοί μας αγνοούνται. Το καθεστώς χρησιμοποιεί τους κρατούμενους ως ανθρώπινες ασπίδες σε στρατιωτικές βάσεις. Ο λαός του Ιράν είναι παγιδευμένος ανάμεσα σε δύο μορφές βίας. Η μία φοράει τουρμπάνι .Η άλλη φοράει κοστούμι.
Σε όσους ανεμίζουν τη σημαία του Σάχη στη διασπορά λέμε ξεκάθαρα: δεν επιβιώσαμε σαράντα επτά χρόνια μιας δικτατορίας για να παραδώσουμε τη χώρα μας στον γιο μιας άλλης. Το στέμμα και το τουρμπάνι είναι δύο όψεις του ίδιου νομίσματος. Αρνούμαστε και τα δύο.
Αυτό που θέλουμε είναι απλό. Μια κοινωνία χτισμένη από τα κάτω. Χωρίς αφέντες. Χωρίς μουλάδες. Χωρίς σάχηδες. Οι εργάτες

να έχουν τον έλεγχο των χώρων εργασίας τους. Οι κοινότητες να αυτοοργανώνονται και να αυτοδιαχειρίζονται. Όλοι οι λαοί ελεύθεροι να καθορίζουν το δικό τους μέλλον.
Στεκόμαστε με τον λαό του Ιράν, όχι με τις κυβερνήσεις των Ηνωμένων Πολιτειών και του Ισραήλ, όχι με την Ισλαμική Δημοκρατία, όχι με το Στέμμα.
Με τον λαό.
Όχι στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο!
Ούτε Μουλάς! Ούτε Σάχης!
Γυναίκα – Ζωή – Ελευθερία!

Δίκη της υπόθεσης των Αμπελοκήπων. Με ποια στοιχεία ; Τον 18Α! – Αντιεξουσιαστική Κίνηση Αθήνας –

Ξεκινάει η δίκη της υπόθεσης των Αμπελοκήπων, την Τετάρτη 1 Απρίλη, στις 9 πμ, στο Εφετείο Αθηνών, χωρίς κανένα νέο στοιχείο για όλους τους εμπλεκόμενους. Ακόμη, η βούληση του κράτους να εξοντώσει τον Ν. Ρωμανό και τους συγκατηγορουμένους του παραμένει ίδια.

Καλούμε όλους και όλες στο Εφετείο να σταθούμε δίπλα στους διωκόμενους αγωνιστές.

Η έκρηξη και ο τραγικός θάνατος του Κυριάκου Ξ. στην οδό Αρκαδίας άνοιξε τον ασκό του Αιόλου της κρατικής καταστολής. Η αστυνομία πήρε στα χέρια της την υπόθεση των Αμπελοκήπων και τη μετέτρεψε σε μια φούσκα που τη φουσκώνει διαρκώς και είναι βέβαιο ότι κάποια στιγμή θα σκάσει. Χρέος δικό μας, της κοινωνίας και του κινήματος αντίστασης είναι αυτή η φούσκα να σκάσει στα χέρια των δημιουργών της και μάλιστα όσο πιο

σύντομα γίνεται.

Η ιστορία της κρατικής καταστολής επαναλαμβάνεται…

Από το πρώτο ιστορικά αποτύπωμα μέχρι και το τελευταίο, βλέπουμε την ίδια τακτική με σκοπό την παραγωγή «αντιτρομοκρατικού» έργου. Στήνεται γύρω από το αποτύπωμα μια ολόκληρη μεταφυσική πλεκτάνη από πολιτικές, κοινωνικές και συντροφικές σχέσεις. Συγκροτούνται ανύπαρκτες «εγκληματικές» οργανώσεις, στιγματίζονται και προφυλακίζονται άνθρωποι που στο τέλος ούτε τα δικαστήρια δεν μπορούν να τους καταδικάσουν και μετά από όλα αυτά αθωώνονται πανηγυρικά.

Όλες οι αποφάσεις δικών που στηρίχθηκαν στο δακτυλικό αποτύπωμα ήταν αθωωτικές και αυτές οι αποφάσεις έγιναν με αυτόν τον τρόπο νόμος. Γιατί η αστυνομία όμως επιμένει να «παρανομεί» επαναλαμβάνοντας την ίδια κατασταλτική τακτική;

·**Πρώτο** και ξεκάθαρο είναι ότι θέλει να επιβάλλει το ποινικό δίκαιο του εχθρού. Αυτό σημαίνει ότι οι αντίπαλοι του καθεστώτος πρέπει να τεθούν σε κατάσταση εξαίρεσης και με κάθε τρόπο να εξοντωθούν πολιτικά και υπαρξιακά αν είναι δυνατόν.

·**Δεύτερον** είναι ότι ο χώρος που συλλαμβάνει ομήρους για κατασκευή σκευωριών είναι από το κίνημα αντίστασης το οποίο θέλει να ποινικοποιήσει και να καταστείλει, καθιστώντας το ευάλωτο και περιθωριοποιημένο.

·**Τρίτον**: Μέσα από το όργιο των συλλήψεων και των προφυλακίσεων παράγεται ένα κλίμα τρομοϋστερίας και τρομολαγνείας που είναι μια αναγκαία συνθήκη, όχι μόνο για την νομιμοποίηση των αντιτρομοκρατικών νόμων όπως ο 187α, αλλά και για η διεύρυνσή του που αφορά πλέον το σύνολο των κοινωνικών αντιστάσεων.

·**Τέταρτον**: Μέσα από την ποινικοποίηση των προσωπικών συντροφικών και κοινωνικών σχέσεων θέλει το άτομο τεμαχισμένο και απομονωμένο απέναντι στην κρατική καταστολή, μετατρέποντας

τον δημόσιο χώρο σε στρατόπεδο απολύτου πανοπτικού ελέγχου.

·**Πέμπτον** και σπουδαιότερο είναι πως υπάρχει ένα μίσος της αστυνομίας και μια εμμονή με τη γενιά του Δεκέμβρη, την οποία προσπαθεί να βγάλει από το χάρτη. Η επιτομή αυτής της γενιάς είναι ασφαλώς και ο Νίκος Ρωμανός που είδε την κρατική δολοφονία μπροστά στα μάτια του.

Όλα αυτά τα παζαρεύει με την εκ νέου σύλληψη του Νίκου Ρωμανού, ο οποίος ποτέ δεν αρνήθηκε τη συμμετοχή του στο κίνημα αντίστασης που δεκαετίες τώρα μάχεται για τα δικαιώματα και την διεύρυνσή του. Στο πρόσωπό του δεν προφυλακίζεται μόνο όποιος/-α αγωνίζεται, αλλά το σύνολο της νεολαίας, στον βαθμό που η σύλληψή του είναι εντελώς αυθαίρετη.

Ενώ αρνείται κάθε σχέση με την έκρηξη της οδού Αρκαδίας, και αυτό είναι αλήθεια, η αντιτρομοκρατική τον ενοχοποίησε για ένα αποτύπωμα σε μια σακούλα, σε ένα μεταφερόμενο αντικείμενο δηλαδή.

Η Δικαστική και η αστυνομική εξουσία μας καθιστά ευάλωτους στο να μας συλλαμβάνει και να μας ενοχοποιεί χωρίς στοιχεία και στην ουσία χωρίς απόδοση κατηγορίας. Σπάζοντας με αυτό τον τρόπο κάθε κοινωνικό συμβόλαιο, εφαρμόζοντας αποκλειστικά το ποινικό δίκαιο του εχθρού.

Έχοντας την εμπειρία της αστυνομικής τακτικής, έγινε από όλους αντιληπτό ποιος είναι ο νέος σχεδιασμός της αντιτρομοκρατικής και γι’ αυτό ανέμισαν σακούλες σε όλη τη χώρα, για να δηλώσουν την νέα κρατική κοροϊδία. Το αποτύπωμα είναι η αποχρώσα ένδειξη κάθε ασφαλίτικης σκευωρίας.

ΝΑ ΑΝΤΙΣΤΑΘΟΥΜΕ ΣΤΗΝ ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΔΙΩΚΟΜΕΝΟΥΣ ΤΩΝ ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΩΝ ΜΑΡΙΑΝΝΑ ΜΑΝΟΥΡΑ, ΔΗΜΗΤΡΑ ΖΑΡΑΦΕΤΑ, ΣΤΟΝ ΔΗΜΗΤΡΗ, ΣΤΟΝ ΑΡΓΥΡΗ ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΝΙΚΟ ΡΩΜΑΝΟ

ΚΑΝΕΝΑΣ ΟΜΗΡΟΣ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Αντιεξουσιαστική Κίνηση Αθήνα

Δε στεκόμαστε με καμία κυβέρνηση, κανένα στρατό και κανένα μπλοκ εξουσίας σε αυτόν τον πόλεμο – Αντιεξουσιαστική Κίνηση Αθήνας

Η Αμερικάνικη μιλιταριστική κυβερνητική αλητεία βγήκε παγανιά να διασκορπίσει αίμα σε όλο τον πλανήτη. Από την Λατινική Αμερική μέχρι τη θάλασσα της Νότιας Κίνας και από την Αλάσκα μέχρι το Σουδάν και τη Σομαλία, η σύγχρονη πολεμική τεχνολογία παράγει το δίκαιο του ισχυρού και του επικυρίαρχου πάνω στη γη. Συνεπικουρούμενη από τον Ισραηλινό μιλιταρισμό, βομβαρδίζουν χωρίς καμιά αφορμή ένα άλλο κράτος, εξίσου μιλιταριστικό, δεσποτικό, θεοκρατικό.
Αδιάψευστος μάρτυρας του κρατικού μιλιταρισμού και επεκτατισμού στην περίπτωση του Ισραήλ αποτελεί το γεγονός ότι, ενώ έχουν αποδυναμωθεί απολύτως η Συρία, με την πτώση του Άσσαντ, η Χαμάς στη Γάζα και η Χεζμπολά στο Λίβανο, η βουλιμία για περισσότερη θανατοπολιτική, αντί να κοπάσει, εντάθηκε και επεκτάθηκε. Ο Νετανιάχου, αναγνωρισμένος εγκληματίας πολέμου με τη σφραγίδα του ΟΗΕ, συνεχίζει το γενοκτονικό του έργο, έχοντας δίπλα του τη δύναμη του επικυρίαρχου. Αντικατέστησε, μάλιστα, με τις πρόσφατες δηλώσεις του το Διεθνές Δίκαιο με το θεολογικό -(να θυμάσαι τι σου έκανε ο Αμαλήκ)- και εξοντώνει κυνηγώντας Αμαλικήτες, που τελειωμό δεν έχουν.
Όλοι και όλες γνωρίζουμε τι γίνεται δεκαετίες τώρα, αλλά και

τι έγινε πρόσφατα, στο Ιράν, όπου με τις κρεμάλες και με το αίμα των εξεγερμένων κυβερνά η κληρικολαϊκή, καπιταλιστική γραφειοκρατία. Οι βομβαρδισμοί των ιμπεριαλιστών, όμως, δεν αφορούν αυτούς αλλά τους απλούς Ιρανούς και Ιρανές που δολοφονούνται καθημερινά σε μια διπλή κατοχή και καταστολή. Ούτε φυσικά οι βομβαρδισμοί αφορούν τα πυρηνικά οπλοστάσια του Ιράν αφού γίνονται στις υποδομές ενέργειας και παραγωγής της χώρας, στα πολιτιστικά μνημεία, ακόμη και σε σχολεία.
Ωστόσο, η αντίσταση στο Ιράν συνεχίζεται στις νέες συνθήκες με πρόταγμα «Ούτε Μουλάδες ούτε Σάχης», οργανώνοντας οριζόντια δίκτυα αλληλεγγύης και πληροφόρησης σαν άμυνα απέναντι στην εκτεταμένη κρατική καταστολή. Το Αναρχικό Μέτωπο, μαζί με όσους αντιστέκονται, προσπαθεί να αποτρέψει την φίμωση της κοινωνίας εν μέσω καταστολής και πολέμου, διευρύνοντας τις παρεμβάσεις στις γειτονιές, στους χώρους εργασίας και στα Πανεπιστήμια, πάντα δίπλα στις οικογένειες των δολοφονημένων από το κράτος και των πολιτικών κρατουμένων που βρίσκονται σε ευάλωτες περιοχές βομβαρδισμών.Η διεύρυνση του πολέμου φαίνεται να μην αφήνει αδιάφορα και τα υπόλοιπα εγκληματικά κράτη και προστρέχουν πρόθυμα σε μια συνοδεία πολέμου.
Από κοντά και το Ελληνικό κράτος -με πρόσχημα την Κύπρο, την οποία έχει ακρωτηριάσει με τα ίδια του τα χέρια μαζί με τα εθνικιστικά καθάρματα- προκειμένου να διασπείρει τον μιλιταρισμό εντός της κοινωνίας και να αντλήσει νέες κοινωνικές συναινέσεις για την αναπαραγωγή και συνέχιση της εξουσίας του.Το τι εννοεί το Ελληνικό κράτος όταν λέει «στέλνουμε τα πολεμικά πλοία και αεροπλάνα για την προστασία της Κύπρου» το έχει απαντήσει η ιστορία. Όποτε και αν πήγε ο Ελληνικός στρατός στην Κύπρο έφερε την καταστροφή του Νησιού. Με πλεκτάνες, συνωμοσίες, εγκλήματα, πραξικοπήματα, δολοφονίες Κυπρίων, προδοσίες. Όπως και το ’74, έτσι και σήμερα «προσκάλεσε» το Τούρκικο κράτος να χορέψουν πάνω στο σώμα του διχοτομημένου νησιού, όπου απο την μιά μεριά βρίσκονται τα F16 του Τούρκικου στρατού και απο την άλλη του Ελληνικού. Ο μιλιταρισμός προαναγγέλλει μια νέα δυνατή σφαλιάρα στο σβέρκο της ελληνικής κοινωνίας όσο παρακολουθούμε αδιάφοροι.
Όλα τα ευρωπαϊκά κράτη, συνεπείς με τα πολεμικά κελεύσματα, δίνουν το παρόν σε αυτή τη δολοφονική συγκέντρωση στην Ανατολική Μεσόγειο. Δεν υπάρχει διεθνές Δίκαιο, υπάρχει το Δίκαιο του Ισχυρού. Τον ασκό του Αιόλου άνοιξε ο Ρώσικος κρατικός επεκτατισμός, εισβάλλοντας στην Ουκρανία για 2

βδομάδες και έχουν περάσει 4 χρόνια, αφού προηγουμένως πέρασε απο την Κριμαία, την Συρία, κάνοντας εξωτερική πολιτική με το στρατό.Παντού η προγύμναση ενός παγκοσμίου πολέμου δείχνει το χαρακτήρα της επερχόμενης σύγκρουσης. Όποιος θεωρεί ή πιστεύει ότι το Κράτος μπορεί να είναι και απελευθερωτικό εργαλείο, καλά κάνει και διαλέγει το ένα κράτος μετά το άλλο, το ένα στρατόπεδο μετά το άλλο. Μπορεί να διαψεύδεται και να ματαιοπονεί αλλά εάν δεν ξεφύγει απο τις ανακουφιστικές κατασκευές περί στρατοπεδικών μετώπων, ιμπεριαλιστικών και αντιιμπεριαλιστικών κρατών, είναι άξιος της μοίρας του. Εμείς θα καλέσουμε τις κοινωνίες σε ένα αντιπολεμικό, αντιμιλιταριστικό προσκλητήριο ενάντια στα κράτη και στους στρατούς για να σταματήσουμε αυτή την τροχιά του θανάτου.
Στον πόλεμο μεταξύ του ηγεμόνα και του τυράννου, τα στρατόπεδα και τα εγκλήματα δεν τα επιλέγεις, τα πολεμάς. Έχουμε προ πολλού απαντήσει το ιστορικό δίλημμα το οποίο επανέρχεται κάθε φορά που το κράτος προετοιμάζει τις μηχανές του πολέμου: Ή η Κοινωνική επανάσταση θα σταματήσει τον πόλεμο ή ο Πόλεμος θα φέρει την υποταγή, την καταπίεση και τον θάνατο.
-Ούτε με τους κρατικούς καταπιεστές ούτε με τους απελευθερωτές.
-Να σταματήσουμε όλες τις πολεμικές επιχειρήσεις τώρα.
ΚΑΤΩ Ο ΠΟΛΕΜΟΣ
Αντιεξουσιαστική Κίνηση Αθήνας

Βιολάντα μπισκότα βουτηγμένα στο αίμα…

Χαράματα. Ένα τελευταίο κοίταγμα στο σπίτι και όλα είναι εντάξει, μένει λίγο ζέσταμα το μεσημεριανό. Γρήγορες κινήσεις, το ωράριο και η κάρτα δεν περιμένουν. Μια συνήθης διαδρομή για το μεροκάματο στο εργοστάσιο. Να βελτιώσουμε τη ζωή μας. Να ‘ναι καλά οι άνθρωποι.

Εκεί καιροφυλακτούσε ο θάνατος. Η μέγγενη του κέρδους δεν οδηγεί στη ζωή, στο θάνατο πάντα οδηγούσε. Δεν είναι η

καθημερινή ζωή της μισθωτής εργασίας αλλά και το τέλος σκληρό πολύ σκληρό για τους φίλους, τους συγγενείς και για μας όλους.

Πέντε εργαζόμενες βρεθήκαν νεκρές και 7 μεταφέρθηκαν στο νοσοκομείο από τους συνολικά 12 εργαζόμενους που βρισκόταν στη βάρδια. Στα Τρίκαλα έγινε ένα κανονικό έγκλημα του κεφαλαίου ενάντια στην εργασία. Μόνο που η εργασία είναι άνθρωποι και το κεφάλαιο είναι ένας ξερός συσσωρευμένος ιδρώτας.

Είναι ο ίδιος φόβος και ανασφάλεια που παράγει αυτή η συνθήκη και δημιουργεί την υποτέλεια, σαν να χρωστάμε χάρη κι από πάνω που δουλεύουμε. Με την ίδια την "ανάπτυξη" και την περίτρανη ελληνική επιχειρηματικότητα να συμπυκνώνονται ως ένα μείγμα καλού μάρκετινγκ και των αναλώσιμων σωμάτων των ανθρώπων σαν μία φούσκα έτοιμη να σκάσει πάνω από τα κεφάλια μας συνθλίβοντας τα. Αυτός είναι ο λογαριασμός στο τέλος: Ή τα κέρδη ή οι ανθρώπινες ζωές.

Η 8η Μάρτη είναι ημέρα αγώνα, βγαίνουμε στον δρόμο για να συνδέσουμε τον αγώνα ενάντια στην έμφυλη και κοινωνική υποτίμηση. Δεν είναι μια τελετουργική αναφορά στα δικαιώματα, ούτε μόνο μια συμβολική επέτειος χωρίς περιεχόμενο. Γεννήθηκε από πραγματικές συγκρούσεις, αγώνες χειραφέτησης εντός και εκτός των χώρων εργασίας και παραμένει επίκαιρη όσο οι ζωές υποτιμώνται μπροστά στην κερδοφορία.

Το εργοδοτικό έγκλημα στη Βιολάντα δεν είναι μια τραγική εξαίρεση. Είναι σύμπτωμα ενός τρόπου οργάνωσης της παραγωγής όπου η εντατικοποίηση, η πίεση και η εξοικονόμηση κόστους θεωρούνται αυτονόητες. Οι πέντε εργαζόμενες δεν σκοτώθηκαν από "κακή στιγμή". Όταν η ασφάλεια αντιμετωπίζεται ως δευτερεύουσα και η ευθύνη διαχέεται για να μη βαρύνει κανέναν, τότε η τραγωδία δεν είναι ατύχημα, αλλά ένα αποτέλεσμα που δεν μπορεί να γίνει κανονικότητα.

Αυτό είναι το πραγματικό περιεχόμενο της 8ης Μάρτη: η υπεράσπιση της ίδιας της ζωής.

Η ασφάλεια, η υγεία, ο σεβασμός δεν είναι παροχές είναι

στοιχειώδεις όροι αξιοπρέπειας.

Συγκέντρωση : Κυριακή 8/3 | 12:00 – Πλατεία Ρήγα Φεραίου , Τρίκαλα *_Προσυγκέντρωση 11:00 Κεντρική γέφυρα_

Αντιεξουσιαστική Κίνηση

Το κίνημα των Τεμπών δεν έχει ιδιοκτήτες, δεν έχει αντιπροσώπους.

Όσοι παρέκαμψαν την κομματική ιδιοτέλεια και βγήκανε μπροστά και στους δρόμους για την ανάδειξη της συγκάλυψης και για την δίωξη όλων των υπευθύνων του εγκλήματος (πολιτικών, διοικητικών, ιδιοκτητών), είναι αναπόσπαστα μέρη αυτού του κινήματος και αυτού του αγώνα και μόνο ως τέτοια μπορούν να εκληφθούν. Ιδιαίτερα όσοι έχασαν τους δικούς τους είχαν και έχουν έναν ιδιαίτερο λόγο σε αυτήν την κοινωνική κίνηση αλλά όχι και τον αποκλειστικό.

Και για να εξηγούμαστε:

Το κίνημα των Τεμπών ήταν ένα μοίρασμα, μία αυθόρμητη συμμετοχή ενάντια στην βαναυσότητα, τα ψέματα, την συγκάλυψη, την σκύλευση των θυμάτων και την καθολική απαξίωση των συγγενών τους.

Θυμόμαστε καλά αυτήν την αυθόρμητη συμμετοχή του κόσμου τις αμέσως επόμενες ώρες μετά το έγκλημα και τις πορείες της επόμενης μέρας, χωρίς να περιμένει κανένας καμία ιδιαίτερη παρότρυνση. Και αυτό γιατί ένιωσαν πως αυτοί που άφησαν την τελευταία τους πνοή, αλλά και αυτοί που επέζησαν με σωματικά και ψυχικά τραύματα, ήταν ένα κομμάτι από την ίδια τους την

ύπαρξη. Ήταν μία αυθόρμητη ταύτιση με την ορμή της οργής και της αλληλεγγύης.

Αυτός ο ίδιος ο κόσμος είναι που έδωσε το κίνητρο και στους συγγενείς προκειμένου να αναλάβουν άμεση δράση και να βγουν μπροστά και ορισμένοι από αυτούς να οργανωθούν σε σύλλογο. Ό,τι ακολούθησε από εκείνη τη μέρα μέχρι πρόσφατα, βγήκε από πολλές πρωτοβουλίες πολλών συλλογικοτήτων που άπλωναν την κραυγή και την οργή ενάντια στο κράτος-δολοφόνο, που μας θεωρεί αναλώσιμους και πως οι ζωές μας δεν μετράνε, όχι μόνο μπροστά στα κέρδη, αλλά και μπροστά σε μία καρέκλα εξουσίας.

Όλες αυτές οι πρωτοβουλίες των από τα κάτω μπορεί να είχαν μία πολύμορφη πολιτική και κοινωνική αναφορά, αλλά ένα πράγμα δεν είχαν, το σκοτάδι της συντηρητικής και αντιδραστικής ατζέντας.

Ανάμεσα σε αυτές τις πρωτοβουλίες ήταν και αυτή του περιοδικού Βαβυλωνία στο Αγρίνιο, όπου μία από τις ομιλήτριες ήταν η ίδια η Μαρία Καρυστιανού. Μέχρι εκείνη τη χρονική στιγμή, αλλά και μετέπειτα, η συμμετοχή της στο να κρατηθεί η υπόθεση των Τεμπών ζωντανή υπήρξε αναμφίβολα κεντρική.

”Οι μανάδες έχουν δίκιο”, έτσι ανοίξαμε την εκδήλωση στο κατάμεστο Παπαστράτειο.

“Οι μανάδες έχουν δίκιο όταν απαιτούν δικαιοσύνη. Όταν κατηγορούν τους ισχυρούς ότι φέρνουν το δίκιο στα δικά τους μέτρα. Όταν αντιτίθενται σε εκείνους που διαστρεβλώνουν την αλήθεια, σε εκείνους που διαβάλλουν όσους και όσες αμφισβητούν την παντοδυναμία τους. Το δίκιο των μανάδων δεν μπορεί να παραχωθεί όμως. Η δύναμή του δεν οφείλεται σε κάποιο συσχετισμό δυνάμεων, αλλά αντλεί από μια βαθιά πηγή, την ίδια τη ζωή. Τη ζωή ως αξίωση συλλογικής αξιοπρέπειας και όχι μόνο ως βιολογικό φαινόμενο. Τη ζωή ως αξίωση ελευθερίας και ισότητας ανάμεσα σε εκείνους και εκείνες που την φέρουν. Τη ζωή ως προϋπόθεση κάθε αγώνα για μια χειραφετημένη κοινωνία.”(Απόσπασμα από το κείμενο του Σταύρου Σταυρίδη).Οι μανάδες έχουν δίκιο όσο αποκρούουν με το πάθος τους την

πολιτική της εξουσίας, την θανατοπολιτική των ισχυρών. Όταν δεν μπαίνουν στα χωράφια τους με τους δικούς τους κανόνες, αλλά τα οργώνουν για να αναδυθεί η αξιοβίωτη ζωή.

Οι θέσεις και οι απόψεις της Μαρίας Καρυστιανού, αλλά και αρκετών συγγενών ισορροπούσαν στη δημόσια σφαίρα, με την δυναμική παρέμβαση του ίδιου του ζωντανού κινήματος που βγήκε στους δρόμους και που με τις πρωτοβουλίες, τις εκδηλώσεις και τις διαδηλώσεις, κρατούσε ζωντανό το ζήτημα στον δημόσιο χώρο και στον δημόσιο λόγο. Αυτή η ώσμωση παρουσία των συγγενών άνοιγε πόρτα για μία άλλη προοπτική.

Όμως σήμερα η Μαρία Καρυστιανού είναι "η μάνα των Τεμπών" σε καθοδική τροχιά από κοινωνική αδράνεια κι όχι από κοινωνική ορμή. Επίσης είναι γνωστό ότι το παρελθόν που τρέφει το παρόν έχει κοντά ποδάρια. Δεν υπήρξε κάποια μετάλλαξή της, αλλά ολική αποδέσμευση της ίδιας από αυτό το ζωντανό κίνημα, για αυτό κάθε ισορροπία μαζί του έπαψε να έχει νόημα.

Η ίδια πήρε την πρωτοβουλία να καταθέσει αυτό το" διαζύγιο" και δεν άργησε να εισπράττει "αγωγές" , αλλά και εύσημα. Η θρησκευτική χροιά του "κοινού καλού" δημιούργησε κιόλας το πρώτο σχίσμα και έπεται συνέχεια. Ο πόλεμος με το σύστημα εξουσίας τρέφεται από τις αντιπαλότητες που αναγνωρίζουν την βασική του αρχή, πως δεν υπάρχει εναλλακτική πέρα από αυτό. Το είχαμε εξάλλου τονίσει και σε άλλους από το '15 αφού τους καλωσορίζαμε στην κόλαση της εξουσίας, πώς το κράτος δεν το καταλαμβάνεις, σε καταλαμβάνει. Επειδή κάθε επίδοξος ηγέτης εφευρίσκει και ένα κίνημα ή αναφέρεται (δικαίως ή αδίκως) σε ένα κίνημα, ας ξεκαθαρίσουμε ένα πράγμα για άλλη μία φορά.

Όταν τα κινήματα παράγουν τον ανθρωπολογικό τύπο του ψηφοφόρου και όχι αυτόν του αυτεξούσιου και συλλογικού ανθρώπου, τότε οι δρόμοι αδειάζουν και μαζί τους αδειάζει και το νόημα που τα γέννησε. Από 'κει και πέρα το λόγο τον έχει η ανάθεση και ο μεσσιανισμός δηλαδή ο κινηματικός θάνατος και η επιβράβευση των ειδικών της εξουσίας.

Το υπό αναγγελία κόμμα της Μαρίας Καρυστιανού , έχει επισκιάσει αμετάκλητα την “μάνα”, γιατί ο δημόσιος λόγος που εκφέρει κεντρίζει άλλα αντανακλαστικά πού την καθιστούν εξ ορισμού και με ευθύνη της, μέρος της συστημικής αντιπαράθεσης και μάλιστα στην άκρη της αντιδραστικής εκδοχής της.

Η ειρωνεία είναι πώς η ιδρυτική διακήρυξη του συλλόγου στον οποίον διατέλεσε πρόεδρος είχε ως προϋπόθεση όχι μόνο την συμμετοχή αλλά και την απεύθυνση, πέραν των κόμματων. Αλλά όπως είναι γνωστό από την εποχή του Κικέρωνα ”o tembora o mores”. Αυτή η συνεισφορά δεν είναι ακίνδυνη και αμελητέα όπως οι κοινοτοπίες περί σοφών κλπ .

Με τις εθνικιστικές κορώνες για τα ταραγμένα νερά του Αιγαίου, το ζήτημα των αμβλώσεων και όσα είπε για τους μετανάστες είτε σαν “εισβολή” είτε σαν “εισβολείς”, άνοιξε πόρτα στον δημόσιο λόγο για την ακροδεξιά ρητορική, σε μία εποχή που ή διάλυση του συλλογικού τείνει να εξορίσει το νόημα της αλληλεγγύης, της ισότητας, της δικαιοσύνης και εν τέλει της ανθρώπινης χειραφετητικής δημιουργίας.

Δεν βρέθηκε κανένας “σοφός” να της επισημάνει πως οι αμβλώσεις απαντήθηκαν με το αίμα και τη ζωή γυναικών και με τους αγώνες του γυναικείου κινήματος εδώ και δεκαετίες; Πως ο εθνικισμός έχει οδηγήσει σε τραγωδίες ειδικά εδώ στην Ελλάδα;

Πως όταν μιλάς για “εισβολή” ή “εισβολείς”, νομιμοποιείς σε βάρος των απόκληρων αυτού του πλανήτη το καθεστώς εξαίρεσης για το δικαίωμα ύπαρξής τους, το ίδιο καθεστώς που δολοφόνησε τους 57, και αυτό χωρίς καμία παρεξήγηση ή παρερμηνεία;

Υπάρχουν κι άλλες υπάρξεις που έχασαν τα παιδιά τους, που χάθηκαν και οι ίδιες στον υγρό τάφο του Αιγαίου γιατί σπάγαν τα σύνορα για λίγες ανάσες ελευθερίας. Φαίνεται επίσης πώς για την “σοφία των σοφών”, η ύπαρξη ή μη των βίντεο, έχει άλλη διαβάθμιση στην σήραγγα των Τεμπών και άλλη στην θάλασσα της Χίου.

Τέλος, αν στην ιστορία των αγώνων της Λατινικής Αμερικής

αναδύθηκε η θεολογία της απελευθέρωσης, στην Ελλάδα ο θεός έχει διαλέξει προ πολλού την άλλη πλευρά.

Τι είναι αυτό που μένει; Να κρατήσουμε όρθια την οργή που γίνεται συνείδηση και αντίσταση. Η υπόθεση των Τεμπών ανήκει σε όλους εκείνους που είδαν το κρατικό έγκλημα και το γείωσαν στο δρόμο.

Ξέρουμε πως ο δρόμος έχει πολλές εκδοχές ακόμη και αντιδραστικές, για αυτό δεν εξασφαλίζει την προοπτική της απελευθέρωσης, αποτελεί όμως προϋπόθεση της. Έχουμε κάθε λόγο να επιμείνουμε πώς η μάχη θα δοθεί στον δημόσιο χώρο εκεί που η κοινωνική δικαιοσύνη με όρους ισότητας και χειραφέτησης διεκδικεί το μερτικό της, ενάντια στους εχθρούς της και ενάντια στην ανάθεση και τους σωτήρες.

Αγώνας μέχρι τέλους.

Συντακτική Ομάδα Βαβυλωνίας

ΣΠΑΣΤΕ ΤΑ ΣΥΝΟΡΑ- ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΤΕ ΤΗ ΡΟΖΑΒΑ- ΣΥΜΜΕΤΕΧΕΤΕ ΣΤΟ ΚΑΡΑΒΑΝΙ

Ανακοίνωση του Καραβανιού του λαού

Η Επανάσταση της Ροζάβα βρίσκεται υπό υπαρξιακή απειλή. Ο πρόεδρος του νέου συριακού τζιχαντιστικού καθεστώτος, ο Τζολάνι, απαιτεί από τους Κούρδους και τους λαούς της Βόρειας και Ανατολικής Συρίας να παραδώσουν όλα όσα έχουν χτιστεί.
Αυτό αποτελεί μια προσπάθεια να νομιμοποιηθούν οι σφαγές κατά θρησκευτικών και εθνοτικών μειονοτήτων και η συστηματική βία κατά των γυναικών. Όλα τα επιτεύγματα της επανάστασης, όλα τα

επιτεύγματα του γυναικείου κινήματος, όλα τα επιτεύγματα χιλιάδων μαρτύρων και ο αγώνας της δημοκρατικής κοινωνίας που μας έφεραν έως εδώ, πρέπει να προστατευτούν. Η Επανάσταση της Ροζάβα είναι επανάσταση όλων μας· η επανάσταση του Δημοκρατικού Συνομοσπονδισμού είναι η επανάσταση του αιώνα μας. Για όλους όσοι παγκοσμίως αντιμετωπίζουν τη βία του Τρίτου Παγκοσμίου Πολέμου, αυτό το κίνημα αποτελεί φάρο ελπίδας. Σήμερα, όλοι όσοι ισχυρίζονται ότι αγωνίζονται για την ελευθερία καλούνται να εκπληρώσουν την ευθύνη τους απέναντι στην ανθρωπότητα. Όπως στο παρελθόν η λαϊκή αντίσταση του «NO PASARAN!» ενώθηκε, έτσι και τώρα πρέπει ξανά να συγκεντρώσουμε τη δύναμη του λαού για να πούμε «Όχι!» στις επιθέσεις ενάντια στα δημοκρατικά κεκτημένα των λαών της Μέσης Ανατολής.

Εμείς, άνθρωποι από όλες τις οργανώσεις, όλες τις ηλικίες και όλες τις χώρες, καλούμε όλους – γυναίκες, νέους, διεθνιστές, δημοσιογράφους, εκπαιδευτικούς, υγειονομικούς, επαναστάτες, διεθνείς και ανθρωπιστικούς συλλόγους, κάθε άνθρωπο που επιθυμεί να δημιουργήσει μια ελεύθερη ζωή σε όλες τις περιοχές του κόσμου – να έρθουν μαζί μας σε μια αποστολή/καραβάνι προς τα σύνορα της Ροζάβα. Αυτά τα σύνορα, που επιβλήθηκαν από αυταρχικά καθεστώτα, καταρρέουν από όλες τις πλευρές καθώς ο κουρδικός λαός συρρέει για να σταθεί αλληλέγγυος με όλους τους λαούς της Βόρειας και Ανατολικής Συρίας. Τώρα πρέπει να ενωθούμε μαζί τους και να κατευθυνθούμε προς τα σύνορα της Κομπάνι, ένα ιστορικό σύμβολο αντίστασης ενάντια στο ISIS, που απελευθερώθηκε από θαρραλέες γυναίκες και άνδρες το 2014 και που σήμερα περικυκλώνεται και απειλείται ξανά με κατάληψη από φασιστικές ισλαμιστικές συμμορίες.

Καλούμε όλους να συμμετάσχουν στα καραβάνια μας προς το Κουρδιστάν. Ο καθένας και η καθεμία πρέπει να αναλάβει πρωτοβουλία στη δική του/της περιοχή για να συγκεντρώσει ανθρώπους που θα συμμετάσχουν ή θα στηρίξουν αυτή την προσπάθεια. Χρειαζόμαστε στήριξη από κάθε κοινότητα, σε κάθε κωμόπολη και κάθε πόλη της Ευρώπης. Αυτό σημαίνει οργάνωση της

εφοδιαστικής, τροφίμων, ιατρικής υποστήριξης, αυτοκινήτων και φορτηγών. Επίσης, σημαίνει επαφή με τις τοπικές κοινότητες για τη διάδοση της πληροφορίας σχετικά με την κατάσταση και για την ανάληψη δράσης. Διασφαλίστε κάλυψη από τα μέσα ενημέρωσης, οργανώστε διαδηλώσεις και συνεντεύξεις Τύπου στα μέρη από τα οποία περνάμε και στα σημεία συνάντησης των καραβανιών. Πρέπει να κάνουμε τη βούλησή μας γνωστή σε όλους. Αυτή η πρωτοβουλία ανήκει σε όλους τους λαούς – πρέπει να χρησιμοποιήσουμε όλη τη δημιουργική και δημοκρατική μας δύναμη.

Είμαστε πολλές διαφορετικές ομάδες, άτομα και περιοχές που συμμετέχουμε σε αυτή την προσπάθεια, γι’ αυτό ο σωστός σχεδιασμός και ο συντονισμός είναι απαραίτητα. Παρακαλούμε επικοινωνήστε μαζί μας μέσω Signal στο @caravankobane.15 ή μέσω email στο KobaneCaravan@proton.me, αν επιθυμείτε να συμμετάσχετε, να στηρίξετε ή να βοηθήσετε με άλλες εργασίες ώστε αυτό το καραβάνι να είναι επιτυχημένο..

Σήμερα στις 9:00 π.μ., το Καραβάνι θα πραγματοποιήσει συγκέντρωση στο πάρκο Luka Ćelović και θα εκδώσει ανακοίνωση Τύπου. Οι δημοσιογράφοι θα έχουν τη δυνατότητα να πάρουν συνεντεύξεις από τους συμμετέχοντες στο Καραβάνι.

Την δευτέρα 26 Ιανουαρίου το καραβάνι θα έρθει στην Θεσσαλονίκη πριν πάει στην Άγκυρα με τελικό προορισμό το Κομπανι.

The Caravan

Βίντεο από το Καραβάνι

https://peoplescaravan.tem.li/wp-content/uploads/2026/01/bus-east-leipzig-vienna.mp4
https://peoplescaravan.tem.li/wp-content/uploads/2026/01/Vienna.mp4
https://peoplescaravan.tem.li/wp-content/uploads/2026/01/Ljubljana.mp4

Το δίκιο το έχουν οι λαοί και όχι οι δυνάστες τους – Χειρονομία- Αντιεξουσιαστική Κίνηση

Τις τελευταίες εβδομάδες λαμβάνει χώρα στην Ιρανική επικράτεια μια μαζικότατη εξέγερση με πληθώρα νεκρών και τραυματιών, με τους δρόμους της χώρας να είναι πλημμυρισμένοι από διαδηλωτές και η καταστολή σε βάρος τους να κλιμακώνεται μέρα με τη μέρα. Σε συνέχεια των μικρών ή μεγαλύτερων εντάσεων στο εσωτερικό του Ιράν τα τελευταία χρόνια (εξέγερση γυναικών το 2022 και άλλα), από τα μέσα του περασμένου Δεκέμβρη φαίνεται ότι το Ιράν βρίσκεται σε κατάσταση γενικευμένης εξέγερσης. Η υποτίμηση του ριάλ με τον πληθωρισμό και την ακρίβεια που αυτή φέρνει, το δυσβάσταχτο κόστος ζωής που πληρώνει η κοινωνική βάση, η κρατική διαφθορά καθώς και οι σειρήνες του πολέμου που ήχησαν μέσα στην Τεχεράνη το περασμένο καλοκαίρι στη σύγκρουση Ιράν-Ισραήλ, φαίνεται πως πυροδότησαν τη σημερινή κατάσταση.

Μέσα από τον γεωγραφικό χώρο της δύσης δεν είναι καθόλου εύκολο να ενημερωθεί κανείς για τα γεγονότα που εκτυλίσσονται στην Μέση Ανατολή στο τώρα, πόσο μάλλον να ακούσει τις φωνές των ίδιων των ανθρώπων που έχουν βάλει τα σώματα τους μπροστά σε έναν αγώνα ενάντια στο καθεστώς που τους στερεί την ελευθερία επί δεκαετίες. Συνάμα, τα περισσότερα ΜΜΕ μιλούν με όρους κυριαρχίας, δηλαδή από την πρώτη κιόλας στιγμή ο διάλογος που έχει ανοίξει αφορά τα κάθε λογής συστήματα εξουσίας –εσωτερικά ή εξωτερικά- που σαν αρπακτικά από τη μία και σωτήρες από την άλλη επιδιώκουν να εκμεταλλευτούν την κατάσταση προς όφελος τους. Τα μεγάλα αφεντικά του πλανήτη παζαρεύουν για την τύχη ενός λαού την ώρα που οι δρόμοι των

πόλεων παίρνουν φωτιά. Η αλήθεια είναι, πως μια τέτοια ρητορική δεν είναι πρωτόγνωρη για το Ιράν μιας και ήδη από τις αρχές του 20ου αιώνα και μέχρι τα μέσα του, αποτελούσε έδαφος προς εκμετάλλευση για την Βρετανική αυτοκρατορία, η οποία άκμασε εκείνη την περίοδο τροφοδοτούμενη σχεδόν εξ ολοκλήρου από ιρανικό πετρέλαιο. Δηλαδή στην Ιρανική γεωγραφία και τους ανθρώπους της, από τότε επιβλήθηκε ο ωμός καπιταλισμός της αρπαγής, της ασυδοσίας, και της καταστροφής προς όφελος των λίγων.

Τα επόμενα χρόνια το Ιράν γνώρισε έναν εθνάρχη (Μοσαντέκ) που εναντιώθηκε στις ξένες δυνάμεις με την εθνικοποίηση των ορυκτών πόρων, την ανατροπή του μέσω πραξικοπήματος οργανωμένο από τη CIA, μια φιλοδυτική και φιλελεύθερη δυναστεία που τον διαδέχτηκε (Παχλαβί) και τελικά, μια τεράστια κοινωνική εξέγερση που ζητούσε και εν τέλει κατόρθωσε της πτώση της το 1979. Η εξέγερση αυτή, αν και ξεκίνησε από τα μεσαία στρώματα γρήγορα εξαπλώθηκε στην εργατική τάξη και ευρύτερα στον

Ιρανικό λαό. Στο διάστημα που μεσολάβησε της πτώσης του σάχη και πριν την εγκατάσταση του Χαμεϊνί στην εξουσία οι βιομηχανικοί εργάτες ανέλαβαν τα εργοστάσια και οργανώθηκαν σε εργατικά συμβούλια. Με την ίδρυση της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν και την θέσπιση θρησκευτικού νόμου, διαλύονται μια σειρά από ενέργειες των ανθρώπων που είχαν λάβει μέρος στην εξέγερση και προσπαθούσαν να οργανώσουν τη ζωή τους χωρίς δυνάστες. Σήμερα, μετράμε 46 χρόνια από την εγκαθίδρυση ενός θεοκρατικού καθεστώτος που στερεί βασικές ελευθερίες στους ανθρώπους του. Με βάση όλα τα παραπάνω, τα αίτια της σημερινής εξέγερσης εκτός από οικονομικά είναι πολιτικά και πολιτισμικά.

Φαίνεται πως όταν κανείς προσπαθεί να δει την ιστορία του Ιράν τον τελευταίο αιώνα, παρατηρεί εκτεταμένες περιόδους καταδυνάστευσης που ακολουθούνται από φωτεινές περιόδους εξέγερσης. Έτσι, η ιστορία γράφεται από τους απλούς ανθρώπους που κινητοποιούνται και τις κοινωνίες που εξεγείρονται, και όχι από τους δυνάστες και τις ορέξεις τους.

Παρακολουθώντας κανείς τις αναλύσεις των δυτικών σχολιαστών για τα τελευταία γεγονότα, παρατηρεί την ύπαρξη δύο στρατοπέδων. Από τη μία αυτοί που θεωρούν τον δυτικό φιλελευθερισμό ως το ιδανικότερο σύστημα για οποιαδήποτε κοινωνία και υποστηρίζουν την επέμβαση της δύσης με σκοπό την ανατροπή του καθεστώτος στο Ιράν και από την άλλη αυτοί που με όχημα τον αντιιμπεριαλισμό υποστηρίζουν ότι ο ρόλος του καθεστώτος ενάντια στον άξονα ΗΠΑ-ΙΣΡΑΗΛ πρέπει πάση θυσία να διατηρηθεί και άρα να μείνουν στην εξουσία οι μουλάδες. Οι δεύτεροι μάλιστα φτάνουν στο σημείο να θεωρούν τις κινητοποιήσεις προϊόν συνωμοτικής δράσης μυστικών υπηρεσιών της Δύσης. Στην πραγματικότητα το ένα στρατόπεδο τροφοδοτεί το άλλο και κανείς δεν βλέπει πέρα από τη μύτη του.

Η δυτικόφιλη μεριά δικαιολογεί σύγχρονες αποικιοκρατικού τύπου παρεμβάσεις από μεριάς ΗΠΑ με ωμή παρέμβαση στα εσωτερικά μιας άλλης χώρας με σκοπό την ανατροπή του καθεστώτος. Όσοι υποστηρίζουν αυτή τη θέση βλέπουν στο πρόσωπο λαών με διαφορετική θρησκεία, κουλτούρα και θέαση για τον κόσμο,

κατώτερους που χρήζουν κηδεμόνευσης από εμάς τους πολιτισμένους, παραβλέποντας ότι σε καμία χώρα, όσο κακό και να ήταν το καθεστώς που ανέτρεψαν οι ΗΠΑ τα πράγματα δεν πήγαν καλά. Αντιθέτως εντάθηκαν εσωτερικές διαμάχες, άνθισαν εμφύλιοι πόλεμοι και αρπάχτηκαν πολύτιμοι φυσικοί πόροι. Επομένως όσοι κόπτονται για το καλό του Ιράν και προσβλέπουν σε παρέμβαση Τραμπ είναι ή υποκριτές ή ηλίθιοι.

Στο άλλο στρατόπεδο τα πράγματα είναι πιο σύνθετα καθώς όσοι και όσες βλέπουν στο καθεστώς Χομεϊνί το πρόσωπο της Αντίστασης στον λεγόμενο Άξονα του κακού και υπονομεύουν τις κινητοποιήσεις στο εσωτερικό της χώρας είναι άνθρωποι που ανήκουν στο χώρο της ευρύτερης Αριστεράς και θεωρητικά είναι υπέρ των καταπιεσμένων και αδύναμων αυτού του κόσμου. Κολλημένοι σε μια αντιιμπεριαλιστική και δήθεν γεωπολιτική ανάλυση, λένε πάνω κάτω : δεν μας νοιάζει αν οι Ιρανοί και Ιρανές υποφέρουν και θέλουν να πέσει το καθεστώς, εμείς είμαστε υπέρ του γιατί είναι ενάντια στο ΝΑΤΟ. Άνθρωποι που

τάσσονται με το δίκιο των λαών και των επαναστάσεων γίνονται φανατικοί υποστηρικτές ενός θεοκρατικού και αυταρχικού κράτους. Αυτό που εμείς υποστηρίζουμε στην τελική είναι ότι το Ιρανικό κράτος δεν έχει ανάγκη την δική μας υποστήριξη για να αμυνθεί της Δύσης. Διαθέτει στρατό, ρουκέτες και πυρηνικές κεφαλές. Οι ιρανοί και ιρανές που εξεγείρονται για μια καλύτερη ζωή με τα όπλα του καθεστώτος στραμμένα πάνω τους, αυτοί χρειάζονται την υποστήριξή μας.

Σε αυτό που συγκλίνουν δυστυχώς για εμάς τα δύο στρατόπεδα είναι η ενίσχυση του Κράτους ως θεσμού κυριαρχίας. Οι φιλελεύθεροι με την επέκταση του δίκιού του ισχυρού, δίνουν την δυνατότητα στα δυτικά κράτη να παρεμβαίνουν ωμά σε άλλα για να προωθήσουν δικά τους συμφέροντα και οι δε ‘’αντιιμπεριαλιστές’’ δέχονται την συντριβή της εξέγερσης από το ιρανικό κράτος για να διατηρήσει τον ρόλο του ως περιφερειακή δύναμη αντίστασης στον άξονα Αμερική- Ισραήλ. Αυτή η επέκταση της ισχύος του Κράτους και η δυνατότητα του σε καταστάσεις που θεωρεί έκτακτες να ενεργεί με ωμή βία χωρίς κανόνες και δεσμεύσεις μας φέρνει βήμα βήμα πιο κοντά στον πόλεμο. Άλλωστε και στην δική μας πραγματικότητα η δήλωση Μητσοτάκη ότι δεν είναι η ώρα να εξεταστεί η νομιμότητα της επέμβασης Τραμπ στην Βενεζουέλα και της σύλληψης Μαδούρο φανερώνει ακριβώς αυτό. Σε ένα πλαίσιο Ευρωπαϊκών επανεξοπλισμών, υποχρεωτικότητα θητείας και ενίσχυσης στρατών είναι φανερό ότι το κράτος δεν χρειάζεται να μας πείσει πως όλα αυτά είναι για το καλό μας. Αρκεί να αποφασίσει, να διατάξει και να το επιβάλλει.

Σε αυτό το σημείο κλείνοντας οφείλουμε να πούμε που στεκόμαστε εμείς σε όλα αυτά και τι προτείνουμε να γίνει. Η αντίσταση στην δική μας γεωγραφία και η οικοδόμηση ενός διεθνιστικού κινήματος αλληλεγγύης σους λαούς και όχι στις Μεγάλες Δυνάμεις, περιφερειακές ή μη. Η εναντίωση στην στρατόκαυλη και φιλοπόλεμη ρητορεία και ο πόλεμος σε όσους θέλουν να μας δουν σε φέρετρα τυλιγμένα με σημαίες είναι καλές λύσεις για ένα αντιπολεμικό και φιλειρηνικό κίνημα. Ωστόσο, επειδή δεν

βρισκόμαστε ανάμεσα σε ρουκέτες που πέφτουν και συντρίμμια, οι όποιες παραινέσεις σε λαούς που βιώνουν αυτά μοιάζουν αχρείαστες. Γι’ αυτό και πολύ καλύτερα από όσα θα μπορούσαμε να προτείνουμε να γίνουν στην Μ. Ανατολή, τα πραγματοποιούν εδώ και χρόνια οι επαναστατημένοι Κούρδοι και Κούρδισες στην Β. και Α. Συρία και συγκεκριμένα στην περιοχή της Ροζάβας. Βρισκόμενοι κυριολεκτικά ανάμεσα σε συμπληγάδες δηλαδή το συριακό κράτος και μεγάλες δυνάμεις που το στηρίζουν και στήριζαν από τη μία (Ρωσία, ΗΠΑ) και το καθεστώς Ερντογάν από την άλλη, έχουν καταφέρει μια επανάσταση στον δυσοίωνο 21ο αιώνα και μάλιστα σε μια περιοχή τέτοιας έντασης και συμφερόντων.

Συνοπτικά, έχοντας εγκαταλείψει τον εθνικοαπλευθερωτικό αγώνα και την δημιουργία δικού τους κράτους, έχουν κινηθεί έξω από τα όρια του, χρησιμοποιώντας τα εδάφη που έχουν απελευθερώσει για την οικοδόμηση μιας διαφορετικής πραγματικότητας που χωράει πολλούς κόσμους. Συνύπαρξη διαφορετικών εθνοτήτων και θρησκευμάτων, αγώνες και θεσμίσεις ενάντια στην πατριαρχία δημιουργώντας ένα διαφορετικό πλαίσιο από αυτό που ζουν γυναίκες λίγα μίλια έξω από την Ροζάβα και συνύπαρξη με την φύση και τους φυσικούς πόρους (πετραιλαιοπηγές) με διαφορετικό τρόπο από τις λεηλασίες που αφήνει πίσω του ο νεοφιλελευθερισμός. Αυτό το υπαρκτό αντιπαράδειγμα οργάνωσης της ζωής μακριά από κράτη, ιμπεριαλιστικά ή μη, και ειρηνικής συνύπαρξης των λαών, αντί να διασπείρεται σε όλη την περιοχή με την ελπίδα να λύσει τα μακραίωνα προβλήματά της βρίσκεται στην πιο κρίσιμη φάση της ύπαρξης του. Το τελευταίο διάστημα, το νέο καθεστώς Τζολάνι στην Συρία με την υποστήριξη Τραμπ, έχοντας στρατολογήσει συμμορίες τζιχαντιστών μαζί με το τουρκικό κράτος κινούνται ενάντια των απελευθερωμένων εδαφών της Ροζάβας απειλώντας την ύπαρξη της. Οι Κούρδοι και Κούρδισες αντάρτισσες έχουν υπερασπιστεί το έδαφος και τις ιδέες τους με γενναιότητα στο παρελθόν και έτσι θα κάνουν και τώρα. Άλλωστε με την δεκάχρονη και πλέον δράση τους έχουν δείξει σε όλους ότι ο κόσμος χωρίς κράτος και καπιταλισμό με ειρήνη και συνεργασία μεταξύ λαών είναι εφικτός. Μακριά από

την λογική των στρατοπέδων του λιγότερου κακού δυνάστη, οι λαοί νικούν παίρνοντας τη ζωή τους στα χέρια τους.

Χειρονομία- Αντιεξουσιαστική Κίνηση

Ιανουάριος 2026

Αλληλεγγύη στην εξεγερμένη και αντιστεκόμενη κοινωνία στο Ιράν – Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης

Εδώ και κάποιες εβδομάδες εξελίσσεται μία από τις μεγαλύτερες κοινωνικές εξεγέρσεις των τελευταίων χρόνων ενάντια στο θεοκρατικό και πατριαρχικό καθεστώς στο Ιράν. Από την αρχή της μέχρι σήμερα, μετράμε χιλιάδες νεκρούς/ες κι ακόμα περισσότερους αγνοούμενους/ες, τραυματίες, βασανισμένους/ες και φυλακισμένους/ες. Ενώ περίπου από τις 09/01, το καθεστώς του Χαμενεΐ έχει κόψει την πρόσβαση στο διαδίκτυο και στις τηλεφωνικές επικοινωνίες, σε μία προσπάθεια ακόμα πιο ευρείας καταστολής των διαδηλωτ(ρι)ών. Έτσι, η μόνη πηγή πληροφόρησης προέρχεται είτε από προσωπικές μαρτυρίες μαζικών δολοφονιών διαδηλωτ(ρι)ών στους δρόμους, είτε από το ίδιο το καθεστώς με τις επίσημες ενημερώσεις του. Δεν είναι τυχαίο πως τα περισσότερα -αν όχι όλα- τα συλλογικά όργανα όπως σωματεία εργαζομένων, κόμματα, οργανώσεις και συλλογικότητες έχουν απαγορευτεί από το κράτος. Πρόκειται για ένα χαρακτηριστικό δείγμα της καταστολής που κυριαρχεί.

Οι κινητοποιήσεις ξεκίνησαν ως μία μορφή διαμαρτυρίας ενάντια στο ανυπόφορο και αυξανόμενο κόστος ζωής και εξελίχθηκαν

γρήγορα σε μία ολοένα και πιο έντονη και μαζικοποιημένη κοινωνική κατακραυγή τόσο στην Τεχεράνη όσο και σε αρκετές άλλες πόλεις της επικράτειας. Ο κόσμος εξεγείρεται για θεμελιώδη δικαιώματα, ανθρώπινη αξιοπρέπεια, για μια ανάσα ελευθερίας και κυρίως για δικαιοσύνη. Αγωνίζονται ενάντια στην καθημερινή εξαθλίωση και καταπίεση από το κράτος του Ιράν. Στο ζήτημα του αυξημένου κόστους ζωής, πέρα από την συνεχή πολεμική ετοιμότητα και προετοιμασία και τον ίδιο τον πόλεμο μεταξύ Ιράν και Ισραήλ, σημαντικό ρόλο έχουν παίξει και οι οικονομικές κυρώσεις από πλευράς της Ε.Ε. και των ΗΠΑ οι οποίες στραγγαλίζουν ακόμα παραπάνω την οικονομία και την ζωή εντός του Ιράν.

Επομένως, καταλαβαίνουμε πως είναι κάτι παραπάνω από ειρωνικό οι τελευταίοι (Ε.Ε. – Η.Π.Α. και Ισραήλ) να αγωνιούν για την τύχη ενός λαού που οι ίδιοι έχουν φροντίσει να συνθλίψουν οικονομικά. Είναι απολύτως ειρωνικό, να θυμούνται και να επικαλούνται τα ανθρώπινα δικαιώματα και κάποια δημοκρατία, όταν στην Παλαιστίνη συντελείται μία γενοκτονία που δεν έχει σταματήσει παρά την "κατάπαυση πυρός". Όταν το Ισραήλ φυλακίζει και βασανίζει με ποικίλους τρόπους τους/τις Παλαιστίνιους/ες μόνο και μόνο επειδή υπάρχουν.

Είναι προφανές πως όλες αυτές οι κρατικές δυνάμεις προσπαθούν να εκμεταλλευτούν με ποικίλους τρόπους την όποια κοινωνική δυναμική εντός ενός καθεστώτος όπως του Ιράν. Είτε με την "ευκαιρία" για μία ακόμα ωμή πολεμική επίθεση με βόμβες, είτε μέσω του ρόλου του σωτήρα, όπως έχει γίνει σε άλλες περιπτώσεις της αιματοκυλισμένης Μέσης Ανατολής. Αυτό, όμως, δεν σημαίνει σε καμία περίπτωση πως οι άνθρωποι που βγαίνουν στους δρόμους δεν πρέπει να έχουν φωνή κι ότι πρέπει να κάτσουν ήσυχοι/ες σε κάτι που αφορά στην ίδια τους τη ζωή.

Όπως πριν κάποια χρόνια φωνάζαμε μαζί με τις γυναίκες του Ιράν "Γυναίκα, Ζωή και Ελευθερία", έτσι και τώρα ενώνουμε τις φωνές μας εκφράζοντας την οργή μας για τις γυναικοκτονίες, την κοινωνική αδικία και την κρατική καταστολή στο Ιράν και όπου αλλού στον κόσμο, από άκρη σε άκρη. Κάθε κοινωνική κίνηση

είναι πάντοτε ρευστή και δεν μπορούμε να γνωρίζουμε ακριβώς την κατάληξη της. Το μόνο που μπορούμε να ξέρουμε είναι ότι η αντίσταση στον θάνατο και στην αδικία εκφράζεται στους δρόμους ενάντια σε οποιοδήποτε καθεστώς και με μεγάλο κόστος σε ζωές. Όπως και στην Αμερική, μετά τις επιχειρήσεις του ICE τους τελευταίους μήνες και ιδιαίτερα στη Μινεσότα, έπειτα την δολοφονία της Renee Nicole Good από πράκτορα του ICE με τις κινητοποιήσεις να συνεχίζονται δυναμικά.

Σε μία περίοδο όπου οι πολεμικές μηχανές έχουνε πάρει ήδη μπρος για τα καλά, το λεγόμενο "δίκαιο του ισχυρού" είναι ακριβώς αυτό: Η αποκτήνωση και η κοινωνική ανοχή της κρατικής και καπιταλιστικής βίας και βαρβαρότητας σαν μία φυσιολογική ροή των πραγμάτων που επηρεάζει μόνο αυτούς/ές που την δέχονται. Ο φόβος δεν θα αλλάξει πλευρά αν δεν τολμήσουμε να σταθούμε απέναντι σε όσα πνίγουν την καθημερινότητα.

Να μη νικήσει ο θάνατος.

Οι ζωές των Ιρανών μετράνε.

– Αλληλεγγύη στον εξεγερμένο λαό στο Ιράν

– Καμιά πολεμική επέμβαση των ΗΠΑ και του Ισραήλ

Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης

Ενημέρωση από συντρόφους του Αναρχικού Μετόπου στο Ιράν – Τρίτη / 13 Ιανουαρίου 2026

Συγκλονιστική αναφορά για τη σφαγή χιλιάδων ανθρώπων στους δρόμους του Ιράν

Τρίτη 13 Ιανουαρίου 2026

Σήμερα είναι η δέκατη έβδομη ημέρα του επαναστατικού αγώνα του λαού στο Ιράν και η έκτη ημέρα πλήρους και καθολικής διακοπής του διαδικτύου.

Σύμφωνα με μια αδιανόητη αναφορά για τον αριθμό των νεκρών στον πόλεμο της μέχρι τα δόντια οπλισμένης ισλαμικής κυβέρνησης ενάντια σε άοπλους πολίτες, λάβαμε το παρακάτω μήνυμα, το οποίο λόγω της διακοπής του διαδικτύου δεν είναι δυνατόν να ελεγχθεί διεξοδικά από διαφορετικές πηγές.

_____

Η Τεχεράνη έχει τουλάχιστον πέντε χιλιάδες νεκρούς. Μόνο από τους συναδέλφους μου σκοτώθηκαν 5 άτομα και οι υπόλοιποι συνάδελφοι έχουν χάσει τουλάχιστον έναν συγγενή ή γνωστό.

Στη γειτονιά Σαρτσέσμε, το βράδυ της Πέμπτης σκοτώθηκαν 200 άτομα.

Στο Σααντάτ Αμπάντ περίπου 150 άτομα.

Στη δική μας γειτονιά, το βράδυ της Πέμπτης σκοτώθηκαν 10 άτομα και το βράδυ της Παρασκευής 50 άτομα.

Χθες το βράδυ στη γειτονιά Φαλάχ σκοτώθηκαν πάνω από 100 άτομα.

Ένας στενός συγγενής συναδέλφου μου εργάζεται στο τμήμα παράδοσης σορών στο Μπεχέστ-ε Ζαχρά. Μίλησα προσωπικά μαζί του. Είπε ότι φέρνουν τα πτώματα με φορτηγά-ψυγεία. Από την Πέμπτη έχουν έρθει τόσα πολλά φορτηγά που από χθες δεν παραλαμβάνουν πλέον σορούς. Όλοι έχουν δεχτεί πυρά από το στήθος και πάνω, οι περισσότεροι είναι νέοι, δυστυχώς.

Ένας άλλος συνάδελφος είπε ότι ένας συγγενής του, που τυχαία είχε κατάστημα στη γειτονιά μας, την Πέμπτη στις 7 το απόγευμα κατέβαζε το ρολό του μαγαζιού του όταν πυροβολήθηκε από πίσω και σκοτώθηκε. Η οικογένειά του έλεγξε τα βίντεο από τις

κάμερες του καταστήματος και είδε ότι ένα μαύρο Hilux πυροβόλησε από μέσα από την καμπίνα και έφυγε με μεγάλη ταχύτητα.

Ένας από τους συναδέλφους μας που σκοτώθηκε, η οικογένειά του πήγε στο νοσοκομείο για να παραλάβει τη σορό, αλλά τους είπαν ότι επειδή είχε δεχτεί πυρά δεν μπορούν να την παραδώσουν. Μία νοσηλεύτρια είπε στην οικογένεια ότι την πρώτη νύχτα έφεραν πάνω από 300 άτομα στο νοσοκομείο τους, αλλά ήρθαν κάποιοι με πολιτικά, κλείδωσαν την πόρτα του χειρουργείου και είπαν ότι κανείς δεν έχει δικαίωμα να χειρουργήσει ή να περιθάλψει τους τραυματίες. Στοίβαξαν όλους τους τραυματίες, ζωντανούς και νεκρούς μαζί, σε ένα δωμάτιο και είπαν: όποιος πέθανε, πέθανε – όποιος έμεινε ζωντανός, "τελειώστε τον". Ο καημένος είχε βγει στη σύνταξη μόλις τον προηγούμενο μήνα.

Το καθεστώς παίρνει ακόμη και χρήματα για να παραδώσει τις σορούς των θυμάτων των διαδηλώσεων.

Σύμφωνα με τις αναφορές συντρόφων από το Αναρχικό Μέτωπο, μετά τη διακοπή του ίντερνετ, τεράστιος αριθμός ανθρώπων βγήκε στους δρόμους – σε βαθμό που δεν μπορεί να συγκριθεί με καμία προηγούμενη διαδήλωση.

Αυτό το πλήθος καταστάληκε μαζικά με πραγματικά πυρά.

Με τέτοια ένταση ώστε εκατοντάδες άνθρωποι έπεσαν ταυτόχρονα στο έδαφος στην ανατολική Τεχεράνη.

Η κατάσταση στα νοσοκομεία της Τεχεράνης το Σάββατο ήταν τέτοια που, μόνο στο νοσοκομείο Ιμάμ Χοσεΐν, ανακοινώθηκαν επίσημα τουλάχιστον 120 νεκροί, οι οποίοι μεταφέρθηκαν στο Καχριζάκ.

Δεν έχουμε σχεδόν καμία ασφαλή οδό επικοινωνίας στο εσωτερικό της χώρας.

Σχεδόν όλα τα μέσα επικοινωνίας βρίσκονται υπό παρακολούθηση, καταστολή και υποκλοπή.

Πρόσφατα, ένας από τους συντρόφους του Αναρχικού Μετώπου τραυματίστηκε από μη πολεμική σφαίρα και, επιπλέον, ξυλοκοπήθηκε με το κοντάκι όπλου. Έχει τραυματιστεί σοβαρά, αλλά η κατάστασή του είναι πλέον σχετικά καλύτερη.

Ο αριθμός των τραυματιών είναι πάρα πολύ μεγάλος, όμως χρειάζονται χρήματα για χειρουργικές επεμβάσεις. Στο εσωτερικό της χώρας προσπαθούμε να συγκεντρώσουμε οικονομική βοήθεια για την κάλυψη αυτών των εξόδων.

Προσωπικά είδα, ανάμεσα σε όσους δέχτηκαν επιθέσεις και τυφλώθηκαν, παιδιά ηλικίας 9 έως 12 ετών. Ωστόσο, τα κυρίαρχα μέσα ενημέρωσης, με το σκεπτικό ότι «δεν πρέπει να πανικοβληθεί ο κόσμος» και ότι «δεν μπορούν να επιβεβαιωθούν οι ειδήσεις», δημοσιεύουν ελάχιστες πληροφορίες σχετικά με τον αριθμό των νεκρών, των συλληφθέντων και των τραυματιών.

Γι’ αυτό σας ζητάμε να ενημερώσετε σχετικά.

Στο εσωτερικό, για λόγους παρακολούθησης και ενημέρωσης, αναγκαζόμαστε να χρησιμοποιούμε εξαιρετικά ανασφαλή μέσα· γι’ αυτό είναι πιθανό να αντιμετωπίσουμε στο μέλλον εκτεταμένες σκευωρίες και διώξεις.

Όσον αφορά την τρέχουσα κατάσταση, στην Τεχεράνη δεν παρατηρούνται μεγάλες συγκεντρώσεις, παρά μόνο νυχτερινά συνθήματα. Στις άλλες πόλεις, και ιδιαίτερα στις μικρότερες, φαίνεται πως εξακολουθεί να υπάρχει ένα επίπεδο ανθεκτικότητας και συνέχισης των διαμαρτυριών.

Στην Τεχεράνη, οι δυνάμεις καταστολής εισβάλλουν από τους δρόμους σε σπίτια γειτονιών που θεωρούνται «εμπλεκόμενες», σπάζουν πόρτες με πρόσχημα τη συλλογή δορυφορικών πιάτων και προχωρούν σε έρευνες κατοικιών. Αυτή είναι η κατάσταση που βιώνουμε αυτή τη στιγμή.

Λάβετε υπόψη ότι ο αριθμός των συλλήψεων είναι εξαιρετικά υψηλός, ενώ ένα άτομο που σχετίζεται με εμάς –αν και όχι άμεσα σύντροφος– έχει εξαφανιστεί.

Οι οικογένειες παραπέμπονται στην αστυνομία πρόληψης και τεράστιος αριθμός ανθρώπων αναζητά τους συγγενείς του.

Επίσης, ένας φίλος του οποίου η κόρη σκοτώθηκε σε αυτές τις διαδηλώσεις, ενημερώθηκε ότι η σορός της μεταφέρθηκε στο Καχριζάκ. Για να του την παραδώσουν, του ζήτησαν 150 εκατομμύρια τομάν και να υπογράψει δέσμευση ότι δεν θα μιλήσει σε κανένα μέσο. Τα στοιχεία αυτού του ατόμου βρίσκονται στη διάθεσή μας.

θέλω να τονιστεί ότι η πλειονότητα όσων τυφλώθηκαν, όσων έσπασαν σαγόνια και κόκαλα και όσων δολοφονήθηκαν –σύμφωνα με μαρτυρία ενός επόπτη του νοσοκομείου Ιμάμ Χοσεΐν– είναι ηλικίας από 12 έως 27 ετών.

Επομένως, αυτό δεν είναι μόνο έγκλημα κατά της ανθρωπότητας, αλλά και έγκλημα κατά των παιδιών. Συμμετέχω προσωπικά στις διαδηλώσεις, εκπροσωπώ τη φωνή μας και βοηθάω τους άλλους.

Στο εσωτερικό του Ιράν, ο λαός είναι βαθιά πενθών, λυπημένος και εξοργισμένος. Όλοι έχουν υπάρξει μάρτυρες αιματηρών σκηνών.

ΛΟΥΤΡΟ ΑΙΜΑΤΟΣ ΣΤΗΝ ΤΕΧΕΡΑΝΗ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΠΟΛΕΙΣ ΤΟΥ ΙΡΑΝ

Σύντομη ενημέρωση – Κυριακή, 11 Ιανουαρίου 2026

Σήμερα συμπληρώνεται η δέκατη πέμπτη ημέρα του επαναστατικού αγώνα του λαού και η τέταρτη ημέρα πλήρους, πανεθνικού αποκλεισμού του διαδικτύου στο Ιράν. Οι διαδηλώσεις αυτές ξεκίνησαν την Κυριακή 28 Δεκεμβρίου 2025, εν μέσω εξαιρετικά οξέων πολιτικών, οικονομικών και κοινωνικών συνθηκών.

Από τις 8 Ιανουαρίου 2026 οι διαδικτυακές γραμμές έχουν διακοπεί πλήρως, ενώ ακόμη και πριν από αυτό, από τις πρώτες κιόλας ημέρες των διαδηλώσεων, η πρόσβαση στο διαδίκτυο συνοδευόταν από δραστική μείωση της ταχύτητας, σκόπιμες παρεμβολές και τοπικούς αποκλεισμούς, ιδίως στις περιοχές των διαμαρτυριών. Οι τηλεφωνικές επικοινωνίες έχουν επίσης γίνει ασταθείς και περιορισμένες και οι άνθρωποι μπορούν να επικοινωνούν μόνο για μικρό χρονικά διαστήματα.

Υπό αυτές τις συνθήκες πλήρους πληροφοριακού αποκλεισμού, περιορισμένες αναφορές φτάνουν σε εμάς έμμεσα από συντρόφους μέσα στη χώρα. Σύμφωνα με αυτές τις αναφορές, κατά τις διαδηλώσεις των τελευταίων νυχτών στην Τεχεράνη έχει σημειωθεί μία εξαιρετικά αιματηρή και σκληρή καταστολή με τη χρήση στρατιωτικών όπλων, με πληροφορίες για τη δολοφονία αρκετών εκατοντάδων έως και αρκετών χιλιάδων ανθρώπων (συμπεριλαμβανομένων παιδιών) σε όλο το Ιράν. Κάποιοι από τους συντρόφους μας ανέφεραν ότι οι ίδιοι έφτασαν πολύ κοντά στο να χτυπηθούν από απευθείας πυρά των δυνάμεων ασφαλείας και του στρατού.

Ένας άλλος σύντροφός μας που μετέβη στο Νοσοκομείο Ιμάμ Χοσεΐν στην Τεχεράνη ανέφερε ότι τουλάχιστον 13 θάνατοι έχουν καταγραφεί μόνο σε αυτό το νοσοκομείο και ότι μεγάλος αριθμός τραυματιών έχει νοσηλευτεί. Παράλληλα, από περιοχές όπως το Ναζί Αμπάντ στο νότο και η Πλατεία Ιμάμ Χοσεΐν στην ανατολική Τεχεράνη, έχουμε λάβει αναφορές για απευθείας πυροβολισμούς και τη δολοφονία διαδηλωτών. Τις τελευταίες ημέρες οι συγκρούσεις έχουν ενταθεί απότομα και η καταστολή των διαδηλωτών συνεχίζεται.

Προς το παρόν, λόγω της διακοπής του διαδικτύου, η επικοινωνία μας με πολλούς συντρόφους μέσα στο Ιράν έχει διακοπεί πλήρως, γεγονός που έχει αυξήσει σοβαρά την ανησυχία μας για την κατάστασή τους.

Παρότι το κυρίαρχο ισλαμοφασιστικό κράτος, επιβάλλοντας πληροφοριακό αποκλεισμό, επιχειρεί μάταια να αποκρύψει την

πραγματική έκταση αυτής της φρικτής σφαγής από τη δημόσια γνώμη στο Ιράν και διεθνώς, πολλές αναφορές που αποκαλύπτουν τις διαστάσεις αυτών των εγκλημάτων εμφανίζονται μέσω των κοινωνικών δικτύων.

Ο «Ραδιοτηλεοπτικός Οργανισμός της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν», ένα από τα ελάχιστα κρατικά μέσα ενημέρωσης που εξακολουθούν να έχουν πρόσβαση στο διαδίκτυο, μίλησε για ένα βίντεο που δημοσιεύθηκε σήμερα από το Καχριζάκ, στο νότιο τμήμα της Τεχεράνης, στο οποίο διακρίνονται τα σώματα πολλών από τους νεκρούς, αποδίδοντας όμως τους θανάτους τους στους «διαδηλωτές».

Η «Οργάνωση Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του Ιράν», με έδρα τη Νορβηγία στη Βόρεια Ευρώπη, ανακοίνωσε σήμερα: «Ταυτόχρονα με την επέκταση των αντικυβερνητικών διαδηλώσεων και περισσότερες από 60 ώρες μετά τον πανεθνικό αποκλεισμό του διαδικτύου, η καταστολή και η δολοφονία διαδηλωτών σε διάφορα σημεία της χώρας, ιδιαίτερα στην Τεχεράνη, έχει ενταθεί σημαντικά… Από την αρχή των διαδηλώσεων, έχει επιβεβαιωθεί η δολοφονία τουλάχιστον 192 διαδηλωτών, εκ των οποίων οι 9 ήταν κάτω των 18 ετών». Η ίδια οργάνωση προειδοποίησε επίσης: «Ταυτόχρονα, έχουμε ανεπιβεβαίωτες αναφορές για τη δολοφονία περισσότερων από 2.000 ανθρώπων, οι οποίες, λόγω του πλήρους αποκλεισμού του διαδικτύου και των σοβαρών περιορισμών στην πρόσβαση σε πληροφορίες, αντιμετωπίζουν μεγάλες δυσκολίες ανεξάρτητης επαλήθευσης υπό τις παρούσες συνθήκες».

Άλλες ανεπιβεβαίωτες ειδήσεις έχουν επίσης δημοσιευθεί σε ορισμένα κοινωνικά δίκτυα εκτός Ιράν, εκτιμώντας τον αριθμό των σφαγιασθέντων σε όλη τη χώρα κοντά στους 15.000.

ΓΥΝΑΙΚΑ – ΖΩΗ – ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Αναρχικό Μέτωπο